

Dialogy s fotbalistou Kinským: Talent je vstupenka. O úspěchu rozhoduje, co uděláte navíc

25.6.2026 - Markéta Kosová | Česká olympijská

Co promění nadané dítě v elitního sportovce? Talent? Rodinné zázemí? Trenér? Nebo schopnost vydržet ve chvíli, kdy ostatní zpomalí? Právě o tom se debatovalo během trenérských dialogů Od žáka k mistrovi - talent v širším kontextu, které v rámci Olympiády dětí a mládeže hostila Spirála na pražském Výstavišti.

O své zkušenosti se podělili Michal Ježdík, sportovní ředitel CZ Basketball, Jiří Welsch, bývalý hráč NBA a brankář fotbalového Tottenhamu Antonín Kinský. A přestože každý přišel z jiného prostředí, jejich příběhy měly mnoho společného. První sny, první vzory, a hlavně touhu něco dokázat.

„Tím hlavním motorem byla moje touha něco dokázat. Tehdy jsem to nevěděl, dneska to zpětně vidím. Chtěl jsem být lepší než někdo jiný a basketbal se stal prostředkem a cestou,“ ohlíží se Jiří Welsch za svými začátky. Velkou roli sehrál jeho otec, který v rodných Volicích založil basketbalový klub, ale i plakát Michaela Jordana objevený v časopise Stadion. Právě tehdy si poprvé uvědomil, že existuje NBA. A začal si vytvářet svůj životní sen.

Podobně to měl Antonín Kinský, který reprezentoval Středočeský kraj ve fotbale na ODM 2017. Vyrůstal po boku svého otce, bývalého reprezentačního brankáře, trávil čas v tréninkových centrech a pozoroval život profesionálního fotbalisty z bezprostřední blízkosti. „Viděl jsem, jaký život táta má, a začal jsem snít o tom, že bych ho měl stejně,“ říká.

Bezpečný přístav jménem rodina

Oba elitní sportovci se shodují, že bez rodiny by se na vrchol nikdy nedostali. Welsch vzpomíná na staršího bratra, který mu ukazoval cestu, na otce-trenéra i maminku, která sice sama nesportovala, ale dokázala vytvořit prostředí, v němž mohl růst. „Bez rodiny bych se rozhodně nedostal tam, kam jsem se dostal. Táta mě k basketbalu přivedl, byl mým prvním trenérem. A maminka všechno držela v pozadí – zdravé jídlo, svačiny, zázemí. Dodnes nechápu, jakou měla osvětenost.“

„Každý den chodím spát s plnou hlavou věcí, které chci ještě udělat. A tohle se mi na tom líbí. Protože vím, že právě to mě nakonec dostane tam, kam chci.“

Kinský si význam rodičů naplno uvědomil až nedávno při čtení autobiografie hokejové legendy Jaromíra Jágra. „Když jsem četl, jak mluví o svých rodičích, úplně jsem v tom viděl naše. Bez toho, že nám dali veškerý čas, který měli, bych nikdy neměl šanci splnit si svůj sen.“

Právě rodiče považuje za zásadní i Michal Ježdík. „Vytvářejí prostředí, vytvářejí bezpečný přístav, kam se jejich dítě stále vrací. Můžeš prohrát, může se ti dařit i nedařit, ale u rodičů jsi pořád ten jejich kluk nebo jejich holka. A to dává obrovskou jistotu.“

Talent nestačí

Možná nejdůležitější moment kariéry Jiřího Welsche přišel ve chvíli, kdy opustil české prostředí a zamířil v roce 2000 do slovinské Olympie Lublaň. „Najednou jsem se ocitl mezi spoustou kluků, kteří

měli stejný nebo větší talent než já. A musel jsem hledat cestu, jak si získat své místo na slunci.“

Kinský podobný zlom zažil už ve čtrnácti letech. Kvůli zdravotním problémům nemohl osm měsíců hrát fotbal. Tehdy potkal kondičního trenéra Lukáše Stránského. „Jedna věc je slovo makat a druhá věc je pochopit, co to znamená. Měl jsem štěstí, že jsem ho potkal ve čtrnácti letech a šlápl do toho.“

Uvědomil si, že úspěch stojí především na práci. „Nepotkal jsem nikoho, kdo by trénoval víc. A je to ten důvod, proč se mi teď daří.“

Co znamená dělat něco navíc?

Odpověď možná překvapí. Nejde jen o více hodin na hřišti. „Udělat něco navíc je někdy neudělat vůbec nic,“ vysvětluje Welsch. „Když moji kamarádi šli v šestnácti na diskotéku, já zůstal doma a šel spát, protože jsem věděl, že mě čeká zápas.“

Nikdy to ale nevnímal jako oběť. „Nemusel jsem nic obětovat. Prostě moje cesta mířila někam jinam.“

Kinský souhlasí. „Jestliže mám nějaký sen a je to ten, který chci, musím se tomu oddat, protože konkurence je obrovská.“ A dodává myšlenku, která dokonale vystihuje mentalitu vrcholového sportovce: „Každý den chodím spát s plnou hlavou věcí, které chci ještě udělat. A tohle se mi na tom líbí. Protože vím, že právě to mě nakonec dostane tam, kam chci.“

Talent tedy může otevřít dveře. Ale projít jimi a vydržet na cestě dál už vyžaduje mnohem víc: podporu nejbližších, důvěru, disciplínu, ochotu a odvahu dělat každý den o trochu více než ostatní.

<https://www.olympijskytym.cz/article/dialogy-s-fotbalistou-kinskym-talent-je-vstupenka-o-uspechu-rozhoduje-co-udelate-navic>